

Κυριακὴ ΙΖ' Ματθαίου (Ματθ. 1ε', 21-28) 5 Φεβρουαρίου 2006

Ἡ Χαναναία τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, ἔχει μιὰ βαθειὰ καὶ ἀκλόνητη πίστη, ποὺ ἀντέχει στὶς δοκιμασίες τοῦ διαβόλου καὶ στὴ δοκιμασία τοῦ χρόνου. Μένει ἄσβεστη. Πάντοτε παρηγορεῖ, κατευθύνουσα τὰ βήματα πρὸς τὴ βεβαία ἐκπλήρωση τῶν αἰτημάτων τῆς. Ἐμφορεῖται ἀπὸ καρτερία κι ὑπομονή, ἔχουσα σταθερὸ προσανατολισμὸ πρὸς τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας. Τὸν Χριστό.

Αὐτὴ δὲ τὴν πίστη ὁ Χριστὸς δοκιμάζει καὶ δυσκολεύει. Ὁχι βέβαια γιὰ νὰ ταλαιπωρήσει τὴν γυναίκα, μήτε νὰ τὴν τιμωρήσει. Δὲν τὴν ἀγνοεῖ ἄλλωστε, μὰ ἐπιθυμεῖ νὰ καταδείξει περίτρανα τὴ μεγάλη ἀξία τῆς πίστεώς της, ποὺ ἀντεξει τὶς δοκιμασίες καὶ ἔμεινε ἀκλόνητη. Γιατὶ μιὰ τέτοια πίστη ἀξίζει ὅσο ὁ κόσμος ὅλος. Ἐνῶ μιὰ ἀδύναμη καὶ λυμφατικὴ σὲ τέτοια δοκιμασία καὶ ἀδοαφορία, θὰ εἶχε λυγίσει καὶ θὰ εἶχε ἀφανιστεῖ.

Ἡ Χαναναία ὅμως καθοδηγούμενη ἀπὸ τὴ βαθειὰ πίστη της, δὲν ἀμφιβάλλει στὸ ἐλάχιστο πῶς ὁ Χριστὸς εἶναι «ὁ μόνος καὶ ὁ μεγάλος θεραπευτὴς τοῦ κόσμου». Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν πεποίθηση, οἱ δοκιμασίες τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ βραδύτητά Του ν' ἀπαντήσει στὸ αἴτημά της, δὲν τὴν ἀποθαρρύνουν, δὲν τὴν ἀπογοητεύουν. Συνεχίζει νὰ ζητεῖ καὶ νὰ ίκετεύει, γιατὶ πιστεύει στὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἐκφράζει τὸ θαύμασμό Του! Ἐπειδὴ κι Αὐτὸς θαυμάζει κάποιες φορὲς γιὰ τὰ κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων. Τὰ κατορθώματα ὅχι τῆς δυνάμεως τους, μήτε τῆς σοφίας ἢ τῆς ἐπιστημοσύνης τους μὰ γιὰ τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως ἢ καὶ τῆς ἀπιστίας τους.

Εἶναι δὲ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ κομβικὸ σημεῖο, ποὺ φανερώνει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ὡς πινευματικὴ καὶ ἡθικὴ προσωπικότητα. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ «διαφορετικὸ» τὸ «ἄλλο», ποὺ κάνει τὸν ἀνθρωπὸ νὰ κυριαρχεῖ ἐπάνω στὸν κόσμο. Μὰ καὶ τὸ οὐσιαστικὸ στοιχεῖο «ποὺ ὄριζει τὴν προσωπικὴ σχέση μὲ τὸ Θεό». Ἐτσι ὁ ἀνθρωπὸς μπορεῖ νὰ προσεύχεται στὸ Θεὸ καὶ νὰ διαλέγεται μαζί Του.

«Ὥ γυναίκα, ἡ πίστη σου εἶναι μεγάλη· ἀς γίνῃ τὸ θέλημά σου». Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ. Σφραγίζουν τὴν πορεία τῆς δοκιμαζόμενης πίστεως, ποὺ τελικὰ βγαίνει νικήτρια! Νικάει γιατὶ γινωρίζει νὰ ὑπομένει. Καὶ ὑπομένει γιατὶ ἐλπίζει. Ἐλπίζει δὲ γιατὶ στηρίζεται στέραια καὶ ἀκλόνητα στὴν σωτήρια ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ὑπάρχει γιὰ ὅλους.

Μ' αύτὸν τὸν τρόπον ὑπογραμμίζεται τὸ γεγονὸς πώς ὁ Θεὸς δὲν ἀναπαύεται καὶ δὲν ἀρκεῖται σὲ μιὰ ἴσχυνὴ καὶ λυμφατικὴ πίστη. Μιὰ τέτοια πίστη, ποὺ στὸ παραμικρὸ ἐμπόδιο τρεμοσβήνει καὶ χάνεται, ἔχει ἐλάχιστη σημασία ἢ καθόλου. Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ λογαριαστεῖ ὡς γεγονὸς ἄξιο τιμῆς γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀπεναντίας ὁ Χριστὸς ἰκανοποιεῖται ἀπὸ τὴν πίστη ποὺ πέρασε δύσκολο δρόμο δοκιμασιῶν καὶ πολεμικῆς. Ποὺ ὅμως στάθηκε ὅρθια καὶ διάβηκε μὲ κουράγιο καὶ ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη. Ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησην νὰ ἐγκλωβίζεται ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τοῦ διαβόλου καὶ τελικὰ νὰ ἀπαξιώνεται.

Μιὰ τέτοια πίστη ποὺ νίκησε τὶς ποικίλες δοκιμασίες καὶ ξεπέρασε τὰ πολλὰ ἐμπόδια τοῦ ἀντιδίκου, ἐπιδοκιμάζει καὶ εὐογεῖ ὁ Χριστός. Μιὰ πίστη σὰν τοῦ Ἀβραάμ, ποὺ ἐμπιστεύθηκε τὴν ὕπαρξή του καὶ τοὺς ἀνθρώπους του στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Τὴν πίστη τοῦ πολλαπλῶς δοκιμαζομένου Ἰώβ, ποὺ ἀφέθηκε κυριολεκτικῶς στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Τὴν πίστη τοῦ Μωϋσῆ ποὺ δοκιμάστηκε γιὰ σαράντα χρόνια στὴν ἔρημο δίχως γογγυσμὸ, μὰ δοξάζοντας τὸ Θεό. Τὴν πίστη τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων, τῶν Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ μὲ καρτερία, ἀγώνα, θυσία, μαρτύρια, θάνατο, ἐπιβεβαιώνουν κάθε ἡμέρα καὶ κάθε στιγμὴ τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὸ Θεό.

Τέλος δὲν ἔχει ὁ μακρὺς κατάλογος τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁποίων ἡ πίστη δοκιμάστηκε, δυσκολεύτηκε, ἐμποδίστηκε, μὰ τελικὰ ἄντεξε καὶ νίκησε. Ὄπως τῆς Χαναναίας τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Ποὺ ἡ πίστη της πρὸς καιρὸν ἀγνοήθηκε καὶ ὑποτιμήθηκε. Ὅμως ἄντεξε, γιατὶ γνώριζε πὼς ἀπευθύνεται πρὸς τὸν μοναδικὸ Σωτῆρα ποὺ θὰ τὴν ἀκούσει τελικὰ καὶ θὰ παράσχει τὴ θεραπεία στὴ δαιμονιζόμενη κόρη της. Τὸν πίστεψε καὶ ἀνταμείφθηκε· «Ἄς γίνει τὸ θέλημά σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἡ θυγατέρα της γιατρεύτηκε».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἀν ἐρχόταν σήμερα ὁ Χριστὸς στὴ γῆ μας, θὰ εὑρισκε ἄρα γε μιὰ τέτοια πίστη σὰν τῆς Χαναναίας; Φοβούμαστε πὼς ὁ σημερινὸς ἀνθρωπὸς στέκεται ἀδύναμος καὶ στὸ νὰ πιστεύσει καὶ στὸ νὰ μὴ πιστεύσει. Μένει μετέωρος καὶ ἔτοιμος νὰ γήρει στὴν πλευρὰ ποὺ θὰ ταυτιστεῖ μὲ τὰ συμφέροντά του. Ἐτοιμος νὰ πιστεύσει στοὺς ἐπικίνδυνους σωτῆρες, ποὺ τὸν κυκλώνουν. Καὶ ἔτοιμος νὰ ἀπορρίψει ὅτι φαίνεται δύσκολο καὶ δύσβατο.

Ἐτοιμος νὰ καμφθεῖ ἀπὸ τὶς δοκιμασίες καὶ ἔτοιμος νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ κάθε εῖδος ἀγώνα καὶ προσπάθεια. Γι' αύτὸν ὁ Χριστὸς θὰ τὸν προσπεράσει καὶ ἔτσι θὰ χαθεῖ μιὰ εὐκαιρία σωτηρίας καὶ λύτρωσης. Καὶ τὸ σπουδαιότερο καὶ τὸ τραγικό, πὼς ὑπεύθυνος θὰ εἴναι ὁ ἄνθρωπος.

Արշակ. Ն.Պ.

[dkpdf-button]